

L'INTRANSIGENT

Val 10 cènts.

PERIODIC NACIONALISTA DE JOVENTUTS
(ADHERIT A LA «UNIO CATALANISTA»)

BARCELONA
6 de Març 1919

: Recobrerem nostres llibertats :

Tots ens preguntem: ¿Recobrerem nostres llibertats? tornarà Catalunya a ésser regida pera sos propis fills?

En acabant aquestes preguntes plenament convençuts diem: sí; i diem que sí i estem convençuts per que'ls presents moments ens ho demostren.

Si girem els ulls envers al nord d'Europa, hi veiem Irlanda, Polònia, Islandia, Ungria, Checo-eslovaquia i la descomposta Rússia, i molts altres, uns amb lluites socials, altres amb lluites nacionalistes es declaren en revolta pera defensar sa independència.

Catalunya també segueix aquesta ruta, no la segueix pas odiant a Castella ni als altres pobles del món, sinó que per amor a la llibertat i a la justícia, els uns amb lluites socials, els altres amb lluites nacionalistes anem treballant per la llibertat del home i de la pàtria.

Tots els catalans sens distincions polític-socials o relligioses, anem encaminats a les grans ideologies del doctor Martí i Julià. Tots esperem l'hora del viure o morir per la nostra santa causa, volguent imitar a nostres avant-passats, a n'aquells herois del 1714, que abans de entregar-se a les urpes del odiós Felip V, preferiren morir.

Perçó nosaltres al preguntar-nos si obtindrem les llibertats, contestem afirmativament.

Per als voluntaris catalans

Nostre benvolgut amic En M. Emmanuel Brousse ha fet declarar en la Cambra dels Diputats franceses pel subsecretari d'Estat en el Ministeri de la Guerra, què els voluntaris catalans ferits obtindran una pensió i què un projecte de lleis erà presentat proxima-

ment pel Govern francès, conceditla als fills i als descendents dels voluntaris catalans morts combatent per França.

Això fou a la sessió celebrada el 20 del prop passat febrer.

Heus aquí l'extracte del debat:

M. Emmanuel Brousse: ¿Quina serà la sort reservada a les famílies dels voluntaris que han vingut a combatre sota els plecs de la bandera francesa

durant aquesta guerra? ¿S'atorgarà una pensió a llurs famílies?

El subsecretari d'Estat de l'administració de la guerra: Es la mateixa qüestió que acaba de presentar M. Tissier.

El senyor ponent: La resposta que em cal donar a M. Emmanuel Brousse es la mateixa que he donat M. Tissier essent la situació que el preocupa idèntica a la que M. Tissier ha assenyalat per als soldats italians.

M. Emmanuel Brousse: No, ell tractava d'aliats, jo parlo de neutrals.

El senyor ponent: Poc hi importa. La Conferència de la Pau pot examinar i arreglar la qüestió.

El President: Té la paraula M. Bon-

M. Jean Bon: Esta bé el glorificar des de la tribuna als homes que han vingut de tots els punts del món en ajut de la civilització amenaçada i que han combatut sota les nostres banderes. Però tots aquests discursos són paraules vanes.

Per la veu de M. Emmanuel Brousse hem glorificat als voluntaris catalans, que en nom de molts mils, han vingut aquí i no han regatejat la seva sang.

¿Que donareu a les pobres mares catalanes que han sacrificat els seus fills a França? ¿No seran pas secs els llores que els hi atorgareu? ¿No ob-

tindran res eixes dones, de la República Francesa?

Per quant a nosaltres, no fem distinció entre les mares de qualsevolga nació a que pertanyin, encara que fossin alemanes, que han donat els seus fills per a la defensa del dret i de la civilització. ¿Farem quelcom per a les mares catalanes, senyor subsecretari d'Estat?

El President: Té la paraula el subsecretari d'Estat de la guerra,

El subsecretari d'Estat de l'Administració de la guerra: Vull generalitzar el debat i no atènyer-me ni a les mares catalanes, ni als soldats catalans per interessants que ells siguin, què hagin servit a França. [També M. Tissier feia pregunta al que's refereix als soldats italians. La contesta és simple.

Tots els soldats forasters, sigui quina sigui la seva nacionalitat, que han servit en les files i sota les banderes de l'exèrcit francès són amparats per la llei de pensions tan si han servit en un regiment purament francès com a la legió estrangera.

Però aquests homes s'han obligat sota el règim de 1831 i altres lleis militars que no concedeixen ni a sa vídua, ni a sa mare, el benefici d'aqueixes lleis i en especial la que estem elaborant. Es una qüestió important interessant la que plantegen uns i altres. Ha motivat l'atenció del Govern que en fa en l'actualitat l'objecte d'un estudi en el subsecretariat de l'administració de la guerra. Portarem aviat al Parlament disposicions que donaran satisfacció a vostres legítimes aspiracions. (¡Molt bé molt bé!)

El President: Té la paraula M. Emmanuel Brousse.

M. Emmanuel Brousse: El subsecretari de la Administració de la guerra, responent a les preguntes precises que l'hi he fet respecte als voluntaris catalans, em declarà que les vídues, les famílies dels que han servit baix la bandera tricolorada, tindrien una pensió, un socors com les vídues i les famílies dels soldats francesos. Hi ha doncs un compromís per es escrit. Jo voreig enviar les respostes als interessats.

M. Pierre Renauld: Poseu a França en una situació humillant, i repeteixo mes paraules de sempre: «La acusen de ingrata.»

El subsecretari de Estat de la administració de la guerra: Això no, M. Brousse, autor de la pregunta, us he dit, ja anticipadament, que havia rebut una contestació que indica quines son les preocupacions del Govern i per altre part, els membres del Govern responsable de aquesta qüestió, vos anuncien la presentació eventual e imminent de un projecte de llei.